

Vážený pane docente, milý kolego, drahý příteli Petře,
vážení pozůstalí,

Dovolte mi, abych jménem svým i jménem celého vedení Fakulty dopravní, Českého vysokého učení technického v Praze, vyjádřil upřímnou soustrast nad ztrátou skvělého pedagoga, výborného odborníka, vynikajícího člověka, ale hlavně obětavého kamaráda Petra Vysokého.

Pan docent Petr Vysoký se nesmazatelně zapsal do historie Fakulty dopravní. Patřil mezi skupinku prvních jejích pedagogů. Svým tichým a kultivovaným způsobem zde rozvíjel oblasti spojené s dopravní telematikou a teorií řízení. Detailně se zabýval vlivem lidského činitele na bezpečnost a spolehlivost složitých systémů.

Také si připomeňme jeho působení v nelehké funkci proděkana pro pedagogickou činnost, člena státnicových, doktorských a habilitačních komisí, ale i autora mnoha vědeckých publikací na pomezí kybernetiky a biomedicínského inženýrství. Jeho schopnost inspirovat a propojovat lidi různých profesí a zájmů nám bude moc chybět.

Pro nás mladší bude vždy Petr Vysoký nedostižným příkladem skromného, vzdělaného člověka s širokou odbornou erudicí, studnicí nápadů, znalostí a zkušeností, ale také chodící encyklopedie historie zavádění počítačových systémů do reálné praxe.

Nezapomenutelné zůstanou jeho vzpomínky na první počítačové úlohy, u kterých střední doba poruchy převyšovala samotnou dobu výpočtu, ale také jeho dlouholeté přátelství s profesorem Georgem Klírem, doktorandem slavného počítačového vědce Antonína Svobody.

Milý Petře, při těchto vzpomínkách si více než kdy jindy uvědomuji, že ještě nejsme schopni docenit vše, co Tvým odchodem ztrácíme.

Závěrem nezbývá, než za nás všechny, které jsi svým životem ovlivnil, říci:

Moc Ti děkujeme za vše, co jsi pro nás udělal.

Děkujeme, že jsi tu byl.

Kdo v srdcích žije, neumírá.

Čest Tvé památce.